

Danmark, og der derfor var Frygt for, at den skulde bruges mod en Stormagt af den ene eller den anden Stormagt; og saa kom England Frankrig i Forhøbet og tog Flaaden. Noget Lignende kan gjentage sig, naar Kjøbenhavn er bleven befæstet, at der kan blive paatvunget os en Alliance, og vi kunne blive dragne ind i en Krig, saa at Befæstningen, i Stedet for et Værn for vor Neutralitet, netop bliver den største Fare derfor. Jeg haaber derfor, at Folket ingenfinde skal flaa sig til No, men at den Sorg og Harm, som er oppe i Diebliffet, bliver vedligeholdt, indtil det der nu gjøres, igjen bliver som ugjort. Saalænge jeg har Plads i dette Thing skal jeg ikke blive træt af at udtale: Kjøbenhavns Befæstning bør ødelægges!

Berg: I § 1 i dette Lovforslag finde vi, at det skal være Tillæg til de i Finantsloven for 1888—89 givne Bevillinger. Er der Noget af Dem, der kjender Finantsloven fra 1888—89? Jeg ikke, og jeg veed derfor ikke, hvorledes vi skulle komme til at give Tillæg til Noget, der ikke eksisterer, men det er jo det høie Statsraads Sag, som jeg ikke skal opholde mig ved. Det Samme kan anføres om det ofte gjentagne Udtryk i Lovforslaget: Gjenbevillinger, som om der nogenfinde havde været Bevilling til Noget i dette Finantsaar! Jeg kjender i hvert Fald ikke Noget til det, men det kan jo være undgaaet min Opmærksomhed. Disse Udtryk tyde jo paa, at man vil gjerne have ført Rigsdagen og Folkethinget ind i den Tankegang, at det i Virkeligheden gaar saa meget deiligt nu, som det gaar, at det Hele er grundlovsmæssigt, at det, der ligger udenfor Grundloven, ligger indenfor Grundloven; thi vi ere jo Grundlovsvenner Alle. Dette Lovforslag om Tillægsbevilling til Provisoriet er jo, som vi vide, i finantsiel Henseende af en ganske særlig Bestaaffenhed. Jeg skal anføre nogle Tal, altsaa blot rent finantsielt, som godtgjør dette. Folkethinget voterede ved 3die Behandling isjor en Udgift af 50,665,000 Kr. — afrundet — og Landsthinget vedtog en Udgift af 55,425,000. Altsaa Landsthinget voterede ved 3die Behandling mere end Folkethinget 4,760,000 Kr. afrundet, og Provisoriet er væsentlig sparende dertil, afrundet noget nedad paa enkelte Poster, men ogsaa noget højere paa andre, og navnlig er medtaget paa Krigsministeriet nogle Bevillinger ved særlige Love. Naar vi nu tage dette Forslag her og gaa ind paa Finantsministerens Beregning ved hans Forelæggelse af det, at der paa det er ca. 4,400,000 Kr., som tidligere have været opførte paa Provisorier, og 8,500,000 som ikke tidligere have

været fremme her i Rigsdagen, og lægger det til, saa vil De faae ud det, som Provisorierne ere højere end Folkethingets Votering, nemlig mellem 13 og 14 Mill. mere, end Folkethinget har voteret. Folkethingets Votering udgjør foruden de 50,665,000 Kr. paa Finantslovsforslaget, endvidere ved særlige Love henimod 1 Mill., hvilket man jo ogsaa i disse Tider tager med som „Bevilling“, altsaa langt rigere, end det nogenfinde tidligere var Sædvane at votere her. Det Karakteristiske ved Forslaget er jo særlig det Krigsministerielle eller det Militære. Tager vi disse Punkter, saa ville de finde, at Folkethinget isjor voterede til Krigs- og Marineministeren og paa særlige Love 7,773,000 Kr. til militære Foranstaltninger, deri ikke beregnet hverken Indkvarteringsbryder eller Pensioner eller desl. Se det er jo dog for Resten en temmelig stor Mundfuld fra et antimilitaristisk Standpunkt, som Folkethinget jo staar paa (Afbrudelse) jo, det hører jeg dog sige af de Rettroende, at Folkethinget indtager det Standpunkt. Det er det, vi have voteret, men Landsthinget gik op til 21,892,000 Kr., afrundet, til militære Udgifter. Ministeriet har holdt sig til Landsthingets Votering med Tilføielse af et Par Beløb ved specielle Love. Og føie vi nu de 8½ Mill. til, som her er Tale om, saa ville vi faae ud en Sum af 30,061,000 Kr. foruden Pensioner, Indkvarteringsbryder og hvad øvrigt, der hænger ved. Dette er altsaa det, Ministeriet vil bruge til Militærbøfjeningen i indøverende Finantsaar, thi dertil gaar væsentlig, gjentager jeg, paa ca. ½ Mill. nær, det, som Ministeriet tager udover Folkethingets Votering. Jeg synes, de Beløb kunne tale for sig selv. Dette er selve det Finantsielle. Men se nu Fremgangsmaaden! Ja, vi talte før om Finantsprovisoriers Tilstedelighed. Man begyndte med Provisoriet i 1877. Indholdet var da de Beløb, som begge Thing havde stemt for. I 1885 kom man lykkelig videre. Hentydende til en Ytring i den allerunderdanigste Forestilling af 12te April 1877 tog man, hvad man behøvede, uden Hensyn til, hvad der var stemt for. Man satte da sig selv den Regel, at Ministeriets eget Forslag ikke maatte overskrides. Dette blev lykkelig forandret i Provisoriet af 10de Februar 1886, som aldrig er blevet forelagt, saavidt jeg veed, nogetsteds. Det gjorde sin Gjerning og sank i Graven med det Samme og stod op igjen i Statsregnskabet, som heldigvis nu endelig har faaet en Beslutning paa sig. Da tog man ikke blot, hvad man havde sat ind i Finantslovsforslaget. Tiden stred og Fordringerne steg; det er ikke saa let at